

sig. Vort Arbejde maa naturligvis først og fremmest gaa ud paa at vinde Fremgang for de Anskuelser, som vi forfægter; det vilde være naivt af os at gaa til Valg paa Venstres Program eller paa Hr. Neergaard eller nogen anden. Men det er jo ogsaa saaledes, som et gammelt Ord siger, at det næstbedste er det bedste værste Fjende, og det er undertiden kommet til at gøre sig gældende i de forskellige Venskaber Partierne imellem.

Naar jeg ser paa Finanslovsforslaget, er der nogle Tal, som undrer mig i høj Grad, og det ærede Medlem Hr. Moltesen, som havde Ordet i Dag, gjorde det endnu værre. Det er de store, de kolossale Udgifter, som vi overalt paa Budgettet finder til international Lovgivning. Nu hørte vi, det ærede Medlem Hr. Moltesen sagde, at man opførte 250 000 Kr. til Folkeforbundet, men det blev i Virkeligheden 400 000 Kr.; og hvis alle de øvrige Beløb til de internationale Formaal skal forhøjes paa samme Maade, bliver Summerne jo endnu større. Jeg tror, vi maa bede den højtærede Udenrigsminister om en skarp og tydelig Udtalelse om, at disse Beløb til international Lovgivning virkelig er givet nogenlunde godt ud.

Det andet Punkt, jeg vil gøre opmærksom paa med Hensyn til Udgiftsposterne, er, at saa stor en Del af alt det kære Mammon, som flyder ind i Statens Lommer, skal forblive herinde i København. Det er for mig underligt, at alt skal drages ind til denne store By, men naar man ser, at ogsaa Landboerne gennem deres jydsk Foderstofindkøbsforening lægger deres Forretning i København, forstaaer man bedre, at Staten ogsaa lægger alt herinde og bruger alle Pengene her i Hovedstaden.

Den højtærede Landbrugsminister har en egenartet Stædighed overalt, hvor han optræder, og der er et Forhold, i hvilket denne Stædighed viser sig paa en særlig skarp, ja, jeg kunde næsten sige, en Vilhelm Rasmussen'sk Maade. Det er, naar det drejer sig om vore Gaarde Faurholm og Trollesminde. Hvert Aar staaer den højtærede Landbrugsminister og erklærer, at det overhovedet ikke er Meningen, at disse to Gaarde skal give Overskud, og naar Statsregnskabet kommer, maa vi jo alle erkende, at ingen kan have mere Ret end den højtærede Landbrugsminister. Men saa kan jeg ikke forstaa, hvorfor den højtærede Landbrugsminister tillader, at disse Gaarde hvert Aar paa Finanslovsforslaget optages som givende Overskud. Jeg tillader mig dels at spørge ham, hvorfor

han indlader sig paa denne Opstilling, og dels tillader jeg mig at spørge ham, hvor mange Kokke, hvor mange Administrationsudgifter der egentlig er til at for-dærve det danske Landbrug paa disse Gaarde. Jeg har hørt, at der er ikke saa faa, der skal blande deres Næse i det, og jo flere der er, des slettere og daarligere bliver det naturligvis.

Endelig skal jeg omtale to enkelte Smaaposter paa Indenrigsministeriets Budget, nemlig Posterne Nr. 8 og 11 under Afsnittet Tilskud til Foreninger; den første er et Bidrag til Dansk Fredsforening paa 300 000 Kr. og den anden et Bidrag til Foreningen til Lærlinges Uddannelse i Industri og Haandværk paa 10 000 Kr. Naar man nu ved, hvor unyttig og hvor overflødig denne Forening, Dansk Fredsforening, er, hvorledes den overhovedet kun opretholdes ved Statens Bidrag, og man paa den anden Side ser, at man byder Udviklingen af dansk Haandværk og Industri 10 000 Kr., vil man forstaa, at vi fra vor Side kunde ønske, at disse 3 000 Kr. blev slettet og Beløbet overført til Uddannelsen af vore Haandværkere og Industrilærlinge, thi det er, som Forholdene har udviklet sig, ualmindelig dyrt gennem Lærlingeuddannelsen at faa opdraget vore unge til dygtige Haandværkere. Jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister gjorde vel i at faa forhøjet denne Sum og faa slettet den ganske unødvendige Sum til Dansk Fredsforening.

Der er et Spørgsmaal, som har sat Sindene i ret stærk Bevægelse i den senere Tid. Der er nogle, der kalder det Professorkonkurrencen, men hvis jeg maa have Lov at kalde det Professorskandalen, tror jeg, det vilde være mere i Overensstemmelse med den Tankegang, som er gaaet gennem hele det danske Folk ved at følge det, som er kommet frem i Aviserne. Og hvorledes har Forholdene været? Ja, der har været afholdt en Konkurrence mellem 4 af vore dygtigste unge Læger, og for at disse 4 unge Læger skulde kunne konkurrere, havde man for at gøre det dobbelt højtideligt indkaldt Professorer fra Udlandet. Der har saa været afholdt en Konkurrence, som, efter hvad der er oplyst, skulde være til særdeles megen Ære for alle 4 Konkurrenter. Saa kommer Afgørelsens Øjeblik. Der er kun 1 af de 4, der kan blive valgt. Hvad sker saa? Ja, saa sker dette ganske utrolige, at efter at alle disse udmærkede Mennesker har siddet og voteret i 12 Timer, som det oplyses, med andre Ord, efter at der